

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

Jakub Limr:
Dopis
do roku 1980
/ 4

Dobrá zpráva
stokrát jinak
(téma)
/ 11

Pete Greig
o Božím
mlčení
/ 28

Švýcarský
mozek,
etiopské oči
má Andreas
„Boppi“ Boppart

16 stran
čtení navíc
7 rozhovorů
křížovka
o ceny

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4** Co bych udělal jinak
Jakub Limr

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 6** Lidé věděli, že je má rád
Jitka Evanová

ROZHOVOR

- 8** Mladí si nemyslí,
že potřebují odpuštění
Andreas Boppart

TÉMA: STEJNÁ ZPRÁVA STOKRÁT JINAK

- 11** Zpráva pro skejťáky,
rockery, intelektuály...
David Novák
- 13** Jak sdílet své svědectví
Kateřina Hodecová
- 14** Aby církev byla svatá
a zároveň normální
Janette Oubrechtová
- 16** Můžeme se sejít u vás?
Jiří Folta
- 17** Nesnažíme se z lidí hned
„udělat křesťany“
Martin Rajčan
- 18** Smysluplné zážitky
v kostýmech
Petr Holý
- 20** Hudba a punč z korby auta
Peter Kuba
- 22** Mladí lidé a sdílení víry
Jiří Unger
- 22** Od kabinetu až na záchod
Jana Peřtová
- 23** Do světa za obrazovkou
Jakub Vejmelka
- 24** Časné a věčné
Michal Klesnil
- MŮJ PŘÍBĚH**
- 25** Život je těžká jízda
Jovana Chvojková
- 26** Jegór, Íhor a šest Artémů
Dita Frantíková
- 27** Když vidíš, že je to potřeba
Slavomír Jirásek
- NAD BIBLÍ**
- 28** Boží mlčení neznamená
Boží nepřítomnost
Pete Greig
- 31** To se děje jen
v pohádkách...?
Michal Klesnil

MISIE

- 32** Drsné setkání s Afrikou
Ludmila Pohanková

Z HISTORIE

- 34** Dvacet let, jedenáct
odmítnutí...
William Wilberforce,
Jaroslav Pleva

FEJTON

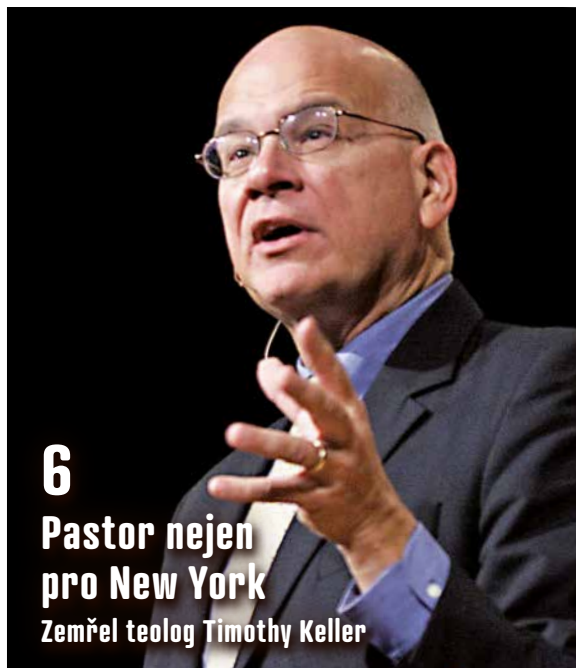
- 36** Svobodný pán Mikeš
z Egerlandu
Pavel Bosman

HUDBA, UMĚNÍ

- 37** Hledání krásy v chaosu
života
Marek Moškoř

REGENZE

- 38** Snubní prsten za život
Jitka Evanová

6
**Pastor nejen
pro New York**
Zemřel teolog Timothy Keller

8
**„Naděje je součástí
toho, kdo jsem“**
řiká „Novozemšťan“ Andreas Boppart

14
Modlitby v nádražce
Janette Oubrechtová
nabízí nejen andělské rohlíčky

18
Cesty do jiných světů
S Petrem Holým
o zážitcích v kostýmech

28
**Mít Boha
v oblíbených kontaktech**
Pete Greig o modlitbě v těžkých dobách

32
**Když jede koza
na motorce...**
Jak se žije misionářům v Čadu

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 34 / ČERVENEC–SRPEN 2023
CENA 79 Kč

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božím lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmukoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: SK Christiana Bratislava, tel.: +421 915 317 476 (volat po 15:00 nebo SMS), e-mail: zivot.viry@christiana.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová, Doc. Mgr. Marek Bužga, Ph.D.

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM SOLIDUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

zaposlouchal jsem se do barokního oratoria. Na monitoru chvílemi sleduji jednu houslistku – nádherný úsměv. Je vidět, jak si hraní užívá. Usmívat se při hře na smyčcové nástroje je asi snazší než u nástrojů dechových. A jak je těžké mít úsměv při zpěvu? Mám pocit, že je to potřeba cvičit. K profesionálnímu pěveckému projevu to určitě patří. Zase záběr kamery na houslistku. Jak ji to těší, jakou radost z hudby má...!

Je to tak doopravdy? Možná ne. Třeba je půvab jejího úsměvu jen důsledkem času tráveného před zrcadlem. Muži většinou v podobných situacích nedokážou rozlišit mezi přirozeným projevem a pouhou „fasádou“, aspoň u mladých žen ne. Bedlivé oko ženy patrně pozná stín přetvářky lépe, ale asi to taky neumí univerzálně, zvlášť když může negativní stanovisko vzniknout na první pohled.

Proč vlastně ženy investují do krásy, a to i do krásy vykoupené nejen časem věnovaným sebestylizaci před zrcadlem se šminkami i bez, ale přímo penězi (luxusní oblečení a doplňky, tetování, plastika)? Osobně si myslím, že je dobře, když se žena cítí krásná a když je to na ní vidět, ale možná to má své meze.

Roli elegance a podobných věcí, včetně značkového oblečení nebo kérék (snad bez té plastiky) nepodceňuji ani u mužů, ale napadají mě u nich spíše jiné fasádní barvy. Přesvědčivost, způsob vyjadřování a správný odhad chvíle, kdy vstoupit do rozhovoru, patří podle mě k ozdobám muže. Tyto kvality ale mohou být pěstovány a rozmožňovány až tak, že se stávají podpásovými zbraněmi.

Laboratoř, kde se to dá sledovat, jsou internetové diskuse. Kvůli kulturnímu a sociálnímu nastavení účastníků tam často ani nejde vnést pravdu, protože by to v daném prostředí znamenalo ji zprofanovat. Diskutujícím tam jde převážně o potvrzení a prosazení vlastních představ, které s pravdou často nesouvisí. Používají nepoctivé způsoby argumentace známé už u antických sofistů. Případněmu zájmem bych mohl jako ve zkumavce ukazovat použité manipulativní postupy, pochopitelně bez přímého zapojení.

Znám pár guruů internetových diskusí. Někteří jsou křesťané. Pokud vidím, že bych někomu takovému měl dát svůj nesouhlas najevo, píšu mu výhradně soukromě, mimo zraky spolekdiskutujících. Stává se mi to ale zřídka: Internetové diskuse čtu kvůli jejich potenciálním manipulativním souřadnicím málokdy. Někdo si při nich užívá adrenalinu, ale to mi za to nestojí. Lidé, kteří rádi diskutují a které baví dobírat se hlubšího vhledu v rámci rozhovoru, se do těchto diskusí většinou nezapojí. Tím ovšem ještě více chudne kvalita toho, co tam můžeme potkat.

Co má společného ženská přitažlivost s internetovým dohadováním? U obojího jde o fasádu. Jak to, co je vidět (nebo slyšet) souvisí s tím, co je uvnitř? Je to propojené, nebo ne? Jak spolu vnějšek a nitro souvisí? Vnějšík vyzařuje, nebo kamufluje? V architektuře jsou tři možnosti:

a) Fasáda bezprostředně vyplývá z dispozice a z konstrukce, b) průčelí s podstatou více či méně koreluje, c) vnějšek vytváří samostatnou skutečnost, nedá se z něj odečíst nic o tom, co je za ním.

U architektury jsou všechny tyto možnosti přípustné. Jak je to s námi?

Některé ženy dokážou po vynaložení určitého úsilí vyzařovat takovou krásu, že jiné ženy vedle nich bezděčně prožívají, že jsou nehezké. Určitý muž se ožení s kráskou, ale brzy pozná, že si za manželku vlastně bral fasádu. Nevěřící se pak většinou rozvede (pokud ovšem nechtěl jen tu fasádu, i tací by se našli), křesťan to má složitější, protože v našich kruzích věříme v manželství na celý život.

Klamavá přitažlivost

Ve všech našich vztazích a komunikaci jde o pravdu (taky ženská kráska je hlavně komunikace, nejde se s ní setkat bez interakce pohybu a pohledů; žádná destilovaná kráska uložená někde v mezinárodním ústavu měř, vah a tvarů neexistuje). Co je pravda? V architektuře má předstírání své místo. Jak je to ve vztazích? Nechci to zjednodušovat – jsou věci, o kterých neřekneme nikomu. Může to být nutné, nebo to může být aspoň v pořádku. Často ale takové mlčení bývá nezralost nebo zbabělost.

Když někdo přijímá nového zaměstnance, chce o něm vědět vše, co mu prozradí, jak bude pracovat. A uchazeč o nové místo naopak třeba doufá, že se na něco z toho, jaký je, nebo z jeho minulosti nepřijde, aby to mohl za pochodu napravit. Někdy se mu to povede a po dvou letech se s majitelem firmy té prvotní hře na schovávanou zasmějí. Nebo se to nepovede a zaměstnavatel je pohoršen, že to dotyčný zatajil. Možná by kristovci k sobě mohli v takových věcech být úplně otevření?

Znám jen málo mužů, kteří při rozhovoru dokážou argumentovat poctivě, tedy neprosazovat svůj názor na základě postupů, které zakrývají část problému, odvádějí pozornost jinam, využívají nekompetentnost dalších členů rozhovoru nebo diskutujícího osobně diskreditují. Dan Drápal to kdysi pojmenoval: „Utkat se s oponentem na výšinách.“ Jsem rád, že jich znám aspoň pár.

Chodit ve světle znamená žít a mluvit tak, že naše vystupování a zevnějšek nezastírá to, jací jsme. Není to jednoduché, nedá se to snadno posoudit (správně to může vidět jen Bůh), ale musíme o to usilovat. Lemúel, král z Massy, autor 31. kapitoly knihy Přísloví, na naše téma napsal: „Půvab je klamný, kráska je nicotná.“ To je silný výrok (já jsem se tak odvážně vyjádřit neuměl). Znamená to, že muž hledající manželku by si měl na ženskou fasádu dávat pozor a při tak významném životním zvažování neměl brát ohled na tu „nicotnou věc“, již je „kráska“? Kdyby si chtěl nechat poradit od Lemúela, tak určitě.

Tomáš Dittrich

Co bych udělal jinak a co bych neměnil

aneb Dopis mému mladšímu já

JAKUB LIMR

Milý Kubo, tuhle fotku z našich prvních narozenin mám moc rád. Píšu ti až do roku 1980, protože to byl zlomový rok. Jednak to bylo jediné období v životě, kdy jsi neřešil svoje vlasy. Žádné jsi neměl. Ale hlavně – vážně jsi onemocněl a tvoje milovaná mamka se zoufale modlila: „Bože, když ho uzdravíš, tak ti ho dám.“ Nemáš ještě tušení, že tahle modlitba ti zachránil život hned dvakrát. Pro teď, ale taky na věčnost. Také nevíš, že součástí té vyslyšené modlitby jednou bude Hradec Králové a Boží zázrak jménem Mozaika.

Chtěl bych ti toho tolik říct! Do čeho určitě jít a na co si dát pozor. Třeba aby ses moc nepředváděl. Ale zrovna tohle bys nebral moc vážně. Mohl bych ti dát vědět, že se máš na co těšit. Na gymplu se do tebe zamiluje nádherná holka. Ale po půl roce ti ji přebere hokejista. Netrap se tím. Budeš mu vděčný. Bůh má pro tebe někoho ještě krásnějšího, a hlavně mnohem laskavějšího. Neboj, tahle fantastická holka si tě vezme.

Ale nechci se moc rozepsat. Vyberu jednu velkou věc, kterou ti doporučuji udělat jinak. A jednu, která stojí za to zopakovat.

Výhled, který ovlivňuje priority

Kdybych dostal šanci znovu prožít těch třiačtyřicet let od naší fotky s dortem, nezažl bych se tolik tady na zemi a žil mnohem víc s výhledem na věčnost. Píšu ti dopis, ale v Bibli v Prvním dopise apoštola Petra je napsáno: *Milovaní, v tomto světě jste cizinci bez domovského práva. Prosím vás proto, zdržujte se sobeckých vášní, které vedou boj proti duši, nebo jak to je v ekumenickém překladu: ... které ohrožují duši. (1Pt 2,11)*

Vím, o čem ta rada je. Mnohokrát jsem utratil peníze za něco, co mi tady ve výsledku neudělalo radost a na věčnost to nemělo žádný pozitivní dopad. Mnohokrát jsem utratil svůj čas za něco, co tady ničemu a nikomu nepomohlo a nebylo to k ničemu ani na věčnost.

Když se řekne věčnost, mnoho lidí začne otráveně zívat. Tímhle slovem komentujeme frontu v lidlu nebo čekání na e-mailovou odpověď: „Irvá to celou věčnost.“ Ale já věřím, že Bůh si dal záležet na tom, aby věčnost byla mnohem krásnější, fantastičtější a bombastičtější, než co známe a než co si představujeme. Chutě, vůně, láska, život – všechno dobré tam bude mnohem intenzivnější. A taky žádná bolest, žádné překážky. Tam to nebude vůbec komplikované.

Tedy – pokud člověk stojí o věčnost s Bohem. Pokud je ochotný uvěřit v Boží dobrotu a přiznat svoje hříchy a poprosit o milost. Existuje totiž i temná, odvrácená strana věčnosti, ze které si Češi můžou dělat vtipky, jako že se v pekle ohřejí. Ale ve skutečnosti tam nikdo skončit nechce.

Díváme se na svůj život z perspektivy sedmdesátí osmdesátí let tady na zemi, nebo z perspektivy věčnosti? Pokud máme výhled na věčnost, žijeme jinak, rozhodujeme se jinak, jiným způsobem snášíme těžkosti. Pohled do věčné budoucnosti s Bohem nám přeoraganizuje priority.

C. S. Lewis v knize „K jádru křesťanství“ píše: „Budete-li se probírat dějiny, zjistíte, že pro tento svět udělali nejvíc křesťané, kteří nejvíc mysleli na svět příští. ... Ti všichni po sobě na zemi zanechali stopy právě proto, že se svou

myslí upírali k nebesům. Křesťané jsou tak neúčinní v tomto světě právě od dob, co z velké části přestali myslet na onen svět. Mířte k nebesům a země se vám k tomu ‚vmísí‘; mířte k zemi a nebudete mít ani jedno.“

Takže co bych určitě udělal jinak? Mnohem víc bych žil hlavou a srdcem v nebi a rukama a nohama tady na zemi.

Výměna srdce

A co bych udělal stejně? Troufнул bych si věřit, že srdce, kterého se dotknul Ježíš, je dobré. Chci tomu věřit o vlastním srdci i o srdcích lidí kolem sebe. I když uslyším, že jsem naivní; i když zažiji zklamání a někteří lidé, které budu považovat za přátele, mi hodně ublíží a zmizí mi ze života.

Přiznávám, bolí mě slyšet třeba, jak jeden můj známý nezvládá vztek. Když byl svobodný, občas zmlátil svého psa. Poté co se oženil, si svoji frustraci vybíjí na manželce. Tenhle mladík ale nemá s Kristem nic společného. A nevím, jestli vůbec kdy měl.

Mám za to, že Bůh se nesnaží naše srdce vyléčit. On se je rozhodl vyměnit. Už Stará smlouva slíbila: *A dám vám nové srdce a do nitra vám*

**Bůh se nesnaží
naše srdce vyléčit.
On se je rozhodl
vyměnit.**

vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha. (Ez 36,26–27)

Křesťanský spisovatel a učitel John Eldredge v knížce „Nebojte se života“ říká: „Když přemýšlíte nad tím, jestli je to pravda, nedívejte se na pocity ani prožitky. Začněte přijetím pravdy, kterou vám sděluje živý Bůh.“ Pokud vám to pořád nedává smysl, proveďte takovou zkoušku: Do novozákonních veršů o srdci Božích dětí dosadte slovo „hříšné“.

Schválně, jestli vám to bude dávat větší smysl a jestli takhle může vaše srdce fungovat. Například: *Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého hříšného srdce. (Mk 12,30)* Nebo jak vám sedí slova z Druhého dopisu Timoteovi 2,22: *Usiluj o spravedlnost, víru, lásku a pokoj s těmi, kdo vzývají Pána z čistého hříšného srdce?*

V tomto experimentu lze pokračovat poměrně dlouho. A výsledek? Je nelogické, nesmyslné a hloupé lpět na tom, že srdce, kterého se dotkl Ježíš, zůstává zlé. To, co Bůh vidí, když se na nás dívá, je naše skutečné já. Pokud věřím, že jsem nové stvoření v Kristu, je velká šance, že budu víc a víc jednat jako on.

Zde vám, milí čtenáři, předávám štafetu. Kdybyste měli napsat dopis svému mladšímu já, co by v něm bylo? Jakou jednu věc byste udělali jinak? A co byste určitě udělali stejně? ■

Jakub Limr, DiS., je pastorem KS „Mozaika“ Hradec Králové a členem Rady Církve Křesťanská společnost.

Společné modlitby v Betlémské kapli

Na svatodušní neděli 28. 5. se v Betlémské kapli v Praze konal Národní den modliteb. Shromáždilo se téměř 600 křesťanů z většiny českých církví ke společným modlitbám za nové vylití Ducha svatého na Česko. Akci pořádal spolek České studny v čele s vedoucími několika dominancí včetně římskokatolické (P. Šimmer, P. Kácha, P. Sikora, J. Sadílek a další).

Hlavním bodem programu bylo obnovení smlouvy s Hospodinem. Přítomní křesťané společně poprosili Boha o odpuštění pro český národ za to, že po sametové revoluci minul Boží cestu, a slíbili, že s ním půjdou do budoucnosti. (Celý text prohlášení najdete na www.svetviry.cz.)

Další modlitební témata byla zaměřena na oblasti veřejného života,

jako jsou politika, podnikání a vzdělávání. Na závěr žehnal Petr Šimmer (CB Litvínov) mladé generaci do vztahu s Bohem. Připojil se podnikatel Aleš Vala, který mladým žehnal, aby přijali Boží vízi pro náš národ a stali se dobrými vedoucími.

„Hodnotím Den modliteb jako vydařený,“ řekl pro Život víry David Loula ze spolku České studny. „Vzácné bylo propojení křesťanů z protestantských církví a katolické církve. Bylo to poprvé, kdy se konala modlitební akce v Betlémské kapli s tak hojným zapojením katolíků včetně kněží. Věřím, že je to dobré ovoce smíření, které před dvěma lety proběhlo na Bílé hoře.“

Romská konference na severu Čech

6. května proběhl již třetí ročník celostátní romské konference, kterou pořádá Apoštolská církev v rámci svého Romského centra v Děčíně. Letošní téma znělo „Učedník Ježíše Krista“.

„(V Romském centru) chceme soustřeďovat všechny naše aktivity týkající se vyzbrojování, vyučování a povzbuzování služebníků především z řad Romů. Jde nám o budování zdravých služebníků, kteří ovlivní nejen severní Čechy, ale věříme, že zásadnou velkou část naší populace v České republice. Povzbuzuje mne, že je romský národ hladový po zdravých Božích věcech,“ uvedl pastor děčinského sboru Róbert Liba. Prvního ročníku konference v roce 2019 se zúčastnilo přibližně 120 lidí, letos jich přijelo více než 300.

Kromě chval, modliteb a svědectví si mohli účastníci poslechnout několik přednášek na téma učednictví a služby. Mezi řečníky byli Petr Rattay (zástupce biskupa AC pro diakonii, evangelizaci a misii, pastor mezinárodního sboru Heart Prague a vedoucí platformy pro romskou službu v rámci AC) a René Ferko (pastor a koordinátor romské služby v severozápadních Čechách). Ze Slovenska přijeli pastoři romských sborů AC Marek Gombár a Stanislav Tovnjak.

„Konferenci hodnotím jako důležitou součást navazování vztahů s lidmi z celé ČR i ze zahraničí, propojování různých romských křesťanských skupin a také jako přípravu na probuzení,“ dodal Liba.

Video ze všech ročníků lze zhlédnout na www.youtube.com/@romskecentrum594.

Duchovní služba mezi poslanci

Kancelář Poslanecké sněmovny, Česká biskupská konference (ČBK) a Eumenická rada církví (ERC) uzavřely v polovině května Memorandum o duchovní službě v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Cílem je stanovit podmínky pro vzájemnou spolupráci při duchovním působení ve Sněmovně.

Na memorandum navázala 31. 5. ekumenická bohoslužba ve sněmovní kapli, při

kteří byli do funkcí kaplanů na návrh ČBK a ERC uvedeni za římskokatolickou církev Milan Hanuš z Metropolitní kapituly v sv. Víta a Daniel Kvasnička z Církve bratrské.

„Je mi ctí sloužit v tomto specifickém prostředí a být nablízku lidem, kteří hledají duchovní podporu. Být nablízku a doprovázet dva rozdílné světy, které se často nepotkávají, ten církevní a světský, je pro mě vždy důležitým posláním,“ uvedl Kvasnička.

Michal Hanuš a Daniel Kvasnička

„Vstup do parlamentní kaplanské služby vnímám jako nový, důležitý úkol. Vynasnaším se, abych byl dobrým rádčem a pomocníkem pro všechny, kteří se zde na mě obrátí, ať už v nouzi, či radosti,“ svěřil se Hanuš.

Kaplaní budou k dispozici poslancům, zaměstnancům i jejich rodinným příslušníkům a blízkým. Služba kaplana je nemisijní, zájemcům mohou poskytovat pomoc při řešení osobních těžkostí, které vznikají v pracovním, osobním a rodinném životě.

Tři nové sbory Církve bratrské

Během výroční konference Církve bratrské, která se konala 12.–13. 5. na brněnském výstavišti, odsouhlasilo 170 delegátů s hlasovací pravomocí vznik nových sborů: CB Praha – Velká Ohrada, CB Elim Opava a CB Chynov. Celkový počet sborů CB se tak rozrostl na 86.

„Kromě toho bylo nově do služby kazatele konferencí schváleno pět kandidátů (Tomáš Grohman, Benjamin Kaleta, Jakub Mrázek, Paul Till a Petr Uhrík). Další dvěma duchovním původem z jiných denominací bylo konferencí odhlasováno uznání volitelnosti za kazatele v CB,“ uvedla Eva Čejchanová, šéfredaktorka časopisu CB Brána. Noví kazatelé přijali ordinaci do služby během závěrečné bohoslužby, která byla otevřená veřejnosti. Ordinováni byli také

dva noví diakoni, z nichž jeden bude působit především v romské komunitě.

Na konferenci bylo po mnohaleté diskusi odsouhlaseno nové logo CB, jež navrhl Marek Moškoř.

„Potěšila mě výborná atmosféra a vědomí jednoty, kterou spolu můžeme prožívat,“ zhodnotil konferenci předseda Rady CB David Novák.

Slavnostní bohoslužbu lze zhlédnout na stránkách www.cb.cz.

Autonomie pro české metodisty

12.–14. května se v Praze uskutečnilo jednání nejvyššího orgánu místní metodistické církve – Výroční konference Evangelické církve metodistické v ČR (ECM). Duchovenští i laičtí delegáti při něm schválili zahájení procesu odpojení od celosvětové United Methodist Church (UMC). Proces bude trvat několik let a bude završen vznikem autonomní metodistické církve v ČR. Výroční konference učinila toto rozhodnutí v situaci, kdy dochází k výraznému štěpení United Methodist Church na celosvětové úrovni. Čeští metodisté se tak připojili k více než 5000 kongregací z celého světa, které se od roku 2019 od UMC již oddělily.

„Evangelická církev metodistická v ČR bude i v budoucnu nadále součástí široké

rodiny metodistických církví ve světě. Nemí v našich silách ovlivnit rozjitřenou situaci ve světové církvi, ale chceme odpovědně spravovat tu její část, ve které žijeme a kterou spoluutváříme,“ dodává představitelka ECM v ČR, superintendentka Ivana Procházková.

ČCE chce žehnat homosexuálním párům

Faráři a farářky Československé církve evangelické (ČCE) budou moci oficiálně žehnat svazkům osob stejného pohlaví, které o to projeví zájem. Rozhodl o tom synod ČCE během svého jednání 25.–27. 5. v Komunitním centru Matky Terezy v Praze. Po více než hodinové diskusi pro toto usnesení hlasovalo 78 % poslanců synodu.

„Synod ČCE souhlasí s možností poženání svazků osob stejného pohlaví, pokud o to požádají. Synod ČCE vnímá, že názory na tuto otázku nejsou v církvi jednotné, podporuje činnost komise pro soužití s LGBTQ lidmi a pokračování diskuse v církvi o tomto tématu. Synod konstatuje, že žádný kazatel není povinen žehnat svazkům osob stejného pohlaví,“ zní přijaté usnesení, které je dostupné na webových stránkách ČCE spolu s podrobnou reportáží o průběhu celého synodu (<https://synod.e-cirkev.cz>).

„Synodní otcové, dali jste najevo, že vás svědectví Písma svatého nijak neváže. Veřejně jste potupili jeden z vážných slibů,“ na Facebooku reagoval na rozhodnutí synodu farář ČCE v Českém Tešíně Mojžíř Blažek. Pavel Raus, výpomocný kazatel z ČCE v Hodoníně pak na platformě petice.com publikoval výzvu k revokaci usnesení synodu, kterou během prvních pěti dní podepsalo asi 250 signatářů.

Odpočinek na Vyšehradě

V sobotu 27. 5. se na Vyšehradě konal každoroční křesťanský multizánrový open-air festival Na Výšinách (FNV), který pod záštitou KS Praha, AC CBH a dalších pořádala Mládež pro Krista. Letošním tématem byl odpočinek.

„Jsme vděční, že festival Na Výšinách může být místem, kde se setkávají lidé napříč církvemi. Že spolu budeme na Vyšehradě trávit čas a ukazovat, v co jako křesťané věříme a že jsme v tom jednotní,“ uvedl ředitel FNV Jan Adamec.

Letošnímu ročníku, kterého se podle odhadů pořadatelů zúčastnilo 1500–1800 lidí, přálo počasí a vydařila se celková atmosféra. Na třech scénách proběhlo šestnáct hudebních vystoupení a deset přednášek. Za aktivní účasti především dětského publika vystoupil písničkář Michal Horák, mnoho účastníků oslovily osobní chvály Jany Zubajové nebo uskupení Worship.ko, zaujaly také pražské kapely Azimuth a Marbles nebo energické vystoupení Jakea Hamiltona z Kalifornie (USA). Klasicou hudbu přinesly Trio Českého rozhlasu a Sakura trio.

Velký zájem byl o přednášky pastora Pavla Edera, „Odpočinek v on-line: Jste to, co followujete“ nebo teologa Pavla Hoška, „Co víme o nebi?“ Dalšími řečníky byli např. Pavel Raus, David Novák, Tomáš Holub nebo manželé Güttnerovi.

Novinkou ročníku bylo vystoupení divadla Volba s představením „Jaké je moje povolání“ a výstava v kostele Stěti sv. Jana Křtitele, která účastníkům poskytla příležitost zpomalit a vydechnout. Na program v bazilice sv. Petra a Pavla se zastavovalo i mnoho turistů. Účastníci mohli využít bohatý doprovodný program – modlitební karavan (Modlitby 24-7), poradenský stan, lanové aktivity (Royal Rangers) nebo chill-out zónu. Mnoho rodin ocenilo pestrý program pro děti.

Michal Horák

Jake Hamilton

Jana Zubajová

